

Dvylika laiptelių

Kauno Kovo 11-osios vidurinė mokykla

Brangioji saule, kai iš dangaus žiūrėsi į žemę, pačiais šilčiausiais spinduliais glostyk visų mamų galvą, kad jos pajustų, kokios yra brangios.

Laisvūne vėjau, kai skrisi nerūpestingais žemės keliais, sutikęs bet kurią mamą pakštelk jai į skruostą, kad atmintų, kaip mes bučiuodavome jas vaikystėje.

Gerasis Dieve, saugok tą didį turtą, pavadintą MAMOS vardu, ir būk atidus, kai klausysi tylių mamos maldų.

Su artėjančia Motinos diena, mielos mamos!!!

Mama—tu pati geriausia
Mama—tu pati brangiausia
Mama—tu žydi kaip gėlelė
Mama—tu pati gražiausia.
Mingailė 3 a kl.

Mamyte

Mamyte, tu pati geriausia!
Dėkoju tau, kad auginai mane.
Kasdienis tavo rūpestis ir meilė,
Mano vaikystę paverčia gražia.

Pasižadu tave mylėti,
Ir dovanot akimirkas žavias,
Užaugęs tau atsidėkoti,
Ir būti, kai reikės, šalia.

Šarūnas Griškus 3a kl.

Mamai

Mamytės šypsena kaip saulė,
Kasdieną džiugina mane.
Tik kartais šypsena pradingsta,
Kai šėlstame su broliu namuose.

Mamyte, mes tikrai netyčia!...
Mamyte, myliu aš tave.
Nebausk labai, kad aš išdykęs,
Ar kartais erzinu tave.

Arūnas Griškus 3a kl.

Tau, mano mamyte,

Tau, mano mamyte,
Gražiausi gėlelių žiedai.
Tik tau, mano mamyte,
Žydės jie ilgai ilgai.

Norėjau tau pasakyti,
Kad, mylėsiu tave amžinai.
Taip pat norėjau atsiprašyti,
Ir padėkoti labai.

Gabija Parnaruskaitė 3a kl.

Eilėraštis mamai

Atsikėliau aš ryte,
Žiuriu – mama, tu štai čia!
Tu arbatos padarei,
Ji tau kvepia taip skaniai.

Atsigėriau aš arbatos.
Žiuriu-lauke gėlės baltos.
Mama, bėgame kartu,
Pažiūrėti tų gėlių baltų.

Mes nubėgome,
Ir žiūrim:
Gal ramunė?
Gal dirbtinė?

Nusiskyniau ramunes,
Ir padovanojau mamai jas.
Mama džiaugėsi, dėkojo,
O iš džiaugsmo net suplojo.

Dar į kiną mes nuėjom,
Televizorių žiūrėjom,
Oi, kokia gera diena,
Su brangiausia mama!

Ignas Eismantas 3a kl.

Mokinių komiteto pavasario sesija

Štai, kaip ir kiekvienais metais vyko MK pavasario sesija su nakvyne. Tai buvo jau antroji (pirmoji vyko rudenį), per kurią ne tik žaidėme ir išdykavome, bet ir rimtai dirbome.

Pirmąją dieną leidome sau pasilinksinti prieš rimtą darbą. Žaidėm žaidimus, kurie buvo skirti sufomuoti komandoms. Daugeliui įsiminė komandiniai žaidimai „Debesėliai“ bei „Krokodilų upė“, po kurių susiformavo gana stiprios komandos. Labai linksmi ir netikėtai baigėsi „Krokodilų upės“ rungtis, kai viena iš grupių beveik iki užduoties įvykdymo pabaigos nesusikaupė ir dirbo ne kaip komanda, o grupelėmis, bet.... staiga suaktyvėjo ir puolė visi drauge. Ir jie laimėjo.

Smagiausia, žinoma, būna vėlai vakare, kai sutemsta ir mokykla tampa tikra vaiduoklių pilimi, o jos vaiduokliais būname mes patys. Niekada nepamirštame pažaisti MK „firminio“ žaidimo „tuku tuku“ tamsoje paskendusioje mokykloje. Miegoti dar ilgai nesiruošėme, todėl žaidėme kvadratą, „surask daiktą“ ir kitus linksmus žaidimus. Artėjant trečiam valandai teko vis dėlto eiti miegoti. Bet užmigti nesisekė, nes buvome per daug įsisiautėję. Mūsų vadė, direktoriaus pavaduotoja Lina Šakelytė, turėjo budėti, kad pagaliau nurimtume ir užmigtume.

Kitą dieną dar žaidėme keletą komandinių žaidimų, tačiau vėliau kibome į darbus. Suskirstyti į grupes pradėjome vykdyti duotas užduotis. Vieni buvo energingi, kiti vaikščiojo lyg miegantys drambliai (štai ką reiškia nemiegoti)? Vargais negalais atlikome užduotis, jas pristatėme, pasiskirstėme atsakomybes ir ėmėme tvarkyti nusiaubtą mokyklą.

Dienos pabaigoje pavargę, bet taip pat ir laimingi bei kupini išpūdžių įvertinome dviejų dienų mokymus ir atsisveikinome, bet tik iki pirmadienio. Be to, atsisveikinome su viltimi, kad mokslo metų pabaigoje dar kartą susitikime panašiuose mokymuose, tik gal gamtoje...

Ieva Petravičiūtė, 8b

Judink, judink...

Balandžio 26 dieną visa mokykla muzikos ritmu judino po žiemos sustingusius savo kūnus. Klasėse pasikalbėję apie judėjimo svarbą žmogaus organizmui sužinojome, kad šokis netgi padeda mokytis. Nustatyta, kad judėjimo protas yra glaudžiai susijęs su tokiomis smegenų funkcijomis, kaip mąstymas, kalba, mokymasis ir emocijos, ir lavinant jį, maksimaliai lavėja ir kiti smegenų gebėjimai. (Geras, ane!). Atlikę nedidelį tyrimą apie tai, ar mes pakankamai judame, visi išslinkome į koridorius ir sales, kur mūsų laukė stažuotojai iš užsienio. Štai tada ir prasidėjo... Šie jauni žmonės ėmė varyti iš mūsų kūnų stingulį: mokė savo šalių tradicinių šokių. Pradžioje judėjome vangiai, bet greitai išsijudinome ir taip judėjome iki pat dvyliktos valandos. Niekas nenorėjo skirstytis po bendro šokio vidiniame kieme.

Galėtų būti daugiau tokių linksmų dienų, ypač atšilus orui.

Greta Kuliešitė, 8b

Aš ir tu

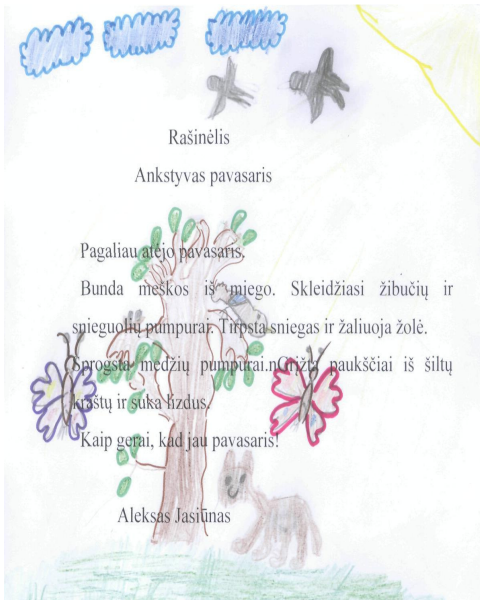
Imk mano ranką
Ir vesk, vesk mane
Per dangų, žemę,
Ugnį, orą.

Per platų vandenyną,
Per gėlėtą pievą,
Per ryškias žvaigždes,
Nakties tamsoje žibančias
Tavo širdy.

Imk mane ir nešk,
Nešk per savas svajas,
Per garsią tylumą,
Per melagingą tiesą.

Per ryškius sapnus,
Per spalvingą vaivorykštę.
Paimki tu mane
Ir nuneški toli toli...

Karolina Čiulkovaitė 5 a kl.

Trapi svaja

Panirti jūros begalybė,
Paskęsti naktyje šviesioj,
Gyvent svaja, ne realybe,
Paklysti vakaro tamsoj.

Surasti kelią amžinybėn,
Ištirpt su snagėm šilumoj...
Panirt į tuščią tuščią tylą,
Sušilt šaltoj, baltoj žiemoj.

Pamiršti liūdesį bespalvį,
Užverti nerimui duris,
Atrasti savą ryto saulę,
Pabust, kai šviečia pilnatis.

Pajusti gaivių ryto rasą,
Išgirsti sklendančias mintis,
Suprasti, jausti ir mylėti
Nebelinksmaš tavas akis.

Reda Stundžytė 10a kl.

Lietuva

Lietuva – tai mano meilė,
Tai mano Tėvynė,
Tai mano širdies giluma.
Tai mano laimingos
Vaikystės prisiminimai.

Lietuva, tu – mano viltis,
Tu mano tikėjimas,
Tu mano džiaugsmas
Ir plati šypsena,
Primenanti istoriją,
Išlikusią visam laikui.

Lietuva, aš Tave
Vardu šaukiu,
Kaip toli bebūčiau,
Bet tu išgirsi,
Aš žinau, Tu išgirsi ir pajausi,
Kaip aš Tave myliu.

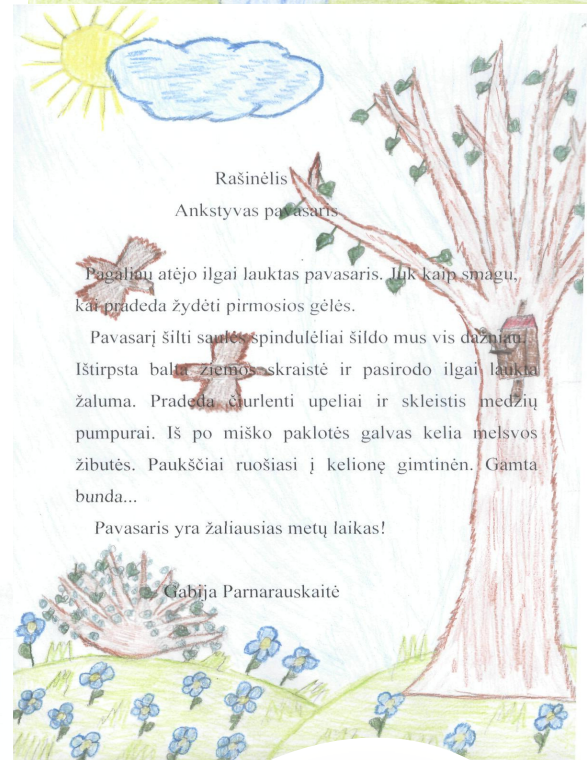
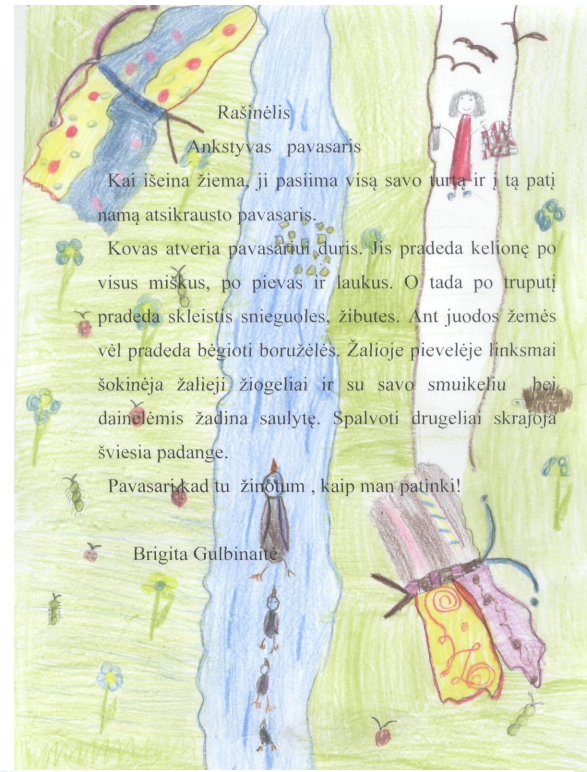
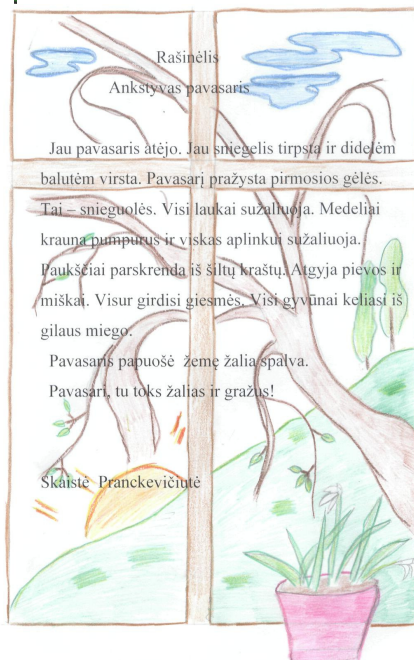
Lietuva,
Tu – tai mes, tai mes,
Žmonės, turintys
Širdis ir tikslą.

Noriu apsaugoti Tave
Nuo sūrių ašarų,
Skausmo ir vargo,
Ir neapleisti tavęs, Lietuva.

Ir tegul būna
Neužmirštos Tavo
Atžalos, Lietuva.
Tu brangi mums visada.

Ir tegul aidi
Šioj mažoj šalelėj
Tavo liaudies dainos,
Giesmės ir poemos...

Karolina Čiulkovaitė 5 a kl.

Tik Tau mano Mamyte— meilės pilna širdelė.
Tau mano Mamyte—gražiausios, kvapniausios
ankstyvo pavasario gėlės.
Aurimas Mankevičius 3 a kl.

Tik Tau mano Mamyte noriu pasakyti "Ačiū".
Nes tu mano vienintelė Mama, Mamyte.

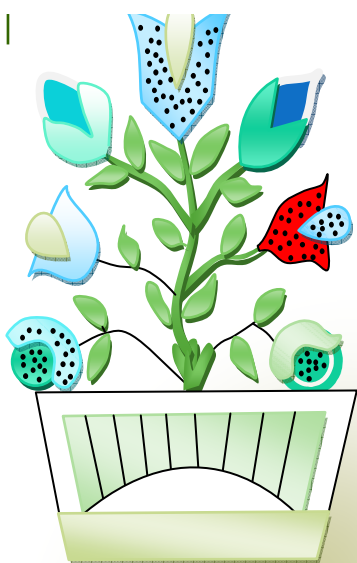
Padėka Mamai, kuri padėjo pažinti pasaulį

Šiame pasaulyje yra daug gerių žmonių, bet iš jų svarbiausia yra mano mama.

Jei nebūtų mamos nebūčiau tas kas esu dabar. Ji manim rūpinas nuo gimimo ir rūpinsis dar ilgai. Kai dar buvau buvau visau, visai mažas, ji mokė, kad visada reikia sveikintis ir pagarbiai elgtis su nepažystamais žmonėmis.

Visa laiką Mama mokindavo, kad mokslas yra svarbiausias dalykas. Jei nori kažką pasaulyje pasiekti turi mokintis. Ji mane pratino tvarkytis, gražiai kalbėti bei buti kantriam. Mama niekada nerekė ant manęs, Ji visada stengėsi viską daryti, kad tik man būtų geriau ir už tai aš būsiu dėkingas Jai visą gyvenimą. Aš dėkoju tik Mamai už viską ką Ji man suteikė. Be Mamos nebūčiau kas dabar esu, Mama man suteikė viską, Ji yra geriausias pasaulio žmogus ir visada tokia išliks. Mama, dėkoju Tau iš visos širdies!

Paulius Mikalajūnas 7 b kl.

Indrės Laugalytės 8 a kl.

Kovo 11-osio g. 50, Kaunas
Telef.: 8-37) 45 14 18
E-pašto adresas:
kovo11vm@kovo11.kaunas.lm.lt

Simonos Dužinaitės 8 a kl.

Aš labiausiai noriu padėkoti savo Mamai. Už tą beribį švelnumą, kurį dalinai ir aukojai kiekvieną kart, kai mažytė mergytė susimušdavo žaisdama kieme... Nepamiršiu kai glostydavai plaukus, sakydama jog visos „popos“ iki iki vestuvių užgis ir mažoji mergytė vėl galės žaisti.

Ačiū mama, už visas pasakas kurias sekdavai vakarais, apie princeses ir princus, už visus apkabinimus, kai mergaitė suklustavo, nebardavai... O priešus stipriai apkabindavai, kad mergytė suprastų savo klaidas ir išminktų atsiprašyti kitų... Mama, tik Tu mane išmokei nepaklysti gyvenimo labirintuose, žengti pirmus žingsnius, išmokti atsiprašyti, atleisti, ir branginti žmones.

Mamyte, tik Tavo dėka esu šiame pasaulyje, ir tik Tavo dėka gyvenu gyvenimą... Ačiū, kad esi... Nes Tu – mano akių šviesa, be kurių aš – tiesiog negalėčiau.

Monika Kazlauskaitė 7 b kl.

Mama, tu man lyg šviesa tunelio gale. Kai buvau maža, tu mane auginai, pažindindavai su pasauliu. Dabar, kai užaugau tu man patari, mane paguodi, kai yra sunku, padedi, neleidi nueiti blogu keliu. Aš žinau, kad tu mane labai myli, aš tave taip pat. Mama, ačiū, kad esi!

Viltė Unikauskaitė 7 b kl.

Kartais paprasčiausias žodis ačiū sugeba sukelti žmogui šypsena, pakelti nuotaiką, priversti žmogų jaustis geresnį bei pagerbtą. Todėl norėčiau padėkoti savo brangiausiajam žmogui pasaulyje, be kurio manęs iš viso nebūtų. Tai Mama. Mama, norėčiau Tau padėkoti už tai, kad slaugai mane, kai stipriai sirgdama guli lovoj, už tai, kad švieti kaip saulutė, kai viskas atrodo blogai, už tai, kad blogi moki paversti gėriu, ačiū Tau už kiekvieną duotą gerą patarimą, už supratingumą bei begalinį rūpestį, ačiū už tai, kad žengiant pirmuosius žingsnius laikei už rankutės, ačiū Tau už pirmąsias išmuktas raides bei ačiū Tau už tai, kad esu, kas esu.

Justė Vaičiulionytė 7 b kl.

Mamyte, esi man brangiausia. Tu mane išmokei žengti pirmuosius žingsnius į šį nuostabų pasaulį. Kiekvieną rytą prabundu laiminga, nes žinau, kad vėl pamatysiu tavo nuostabią šypsena.

Mamyte, ar prisimeni, kaip aš norėjau šuniuko ir vieną dieną tu nė neperspėjusi parvedei į namus tą nuostabų šuniuką. Kokia aš laiminga tada buvau... o ar prisimeni, kaip aš pasiklydau mieste? Kaip aš išsigandau neradusi kelio atgal. Žinau, kad ir tu labai išsigandai supratusi, kad manęs nėra. Bet gerai, kad viskas gerai baigėsi.

Mama, tu man reikalinga kaip oras, kaip vanduo, kaip druska. Nuo pat kūdikystės tu šalia, kaip gūlbė plačiai išskėtusi savo sparnus. Visada pasiruošusi ginti, sulaukyti, laukti, atleisti... Ačiū tau, Mamyte, už bemieges naktis, praleistas budint prie mano lovos. Ačiū už sunku darbą, kurį dirbdavai, nes norėjai, kad man nieko netrūktų. Ačiū už suteiktą meilę, kurios man niekad netrūksta, nes visada esi šalia.

Marija Šiuškaitė 7 b kl.